

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови надіслані Державною службою України з питань праці листом від 24.10.2017 № 10361/1/10.2-ДП-17.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон)

встановлено:

проект постанови вже був предметом розгляду Державної регуляторної служби України, у зв'язку з чим було прийняте рішення про відмову у погодженні регуляторного акта.

Повторно наданий на розгляд проект постанови також не може бути погоджений з огляду на те, що зауваження, надані Державною регуляторною службою України до змістовного наповнення проекту постанови, а також аналізу регуляторного впливу щодо його невідповідності вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, розробником враховано лише частково.

Так, проектом постанови передбачається затвердити Технічний регламент вибухових матеріалів промислового призначення (далі – проект Регламенту).

Згідно з частиною другою статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» дія цього Закону не поширюється, зокрема, на дозвільну систему, що поширюється на операції зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими матеріалами і речовинами, сильнодіючими отруйними речовинами.

Державна регуляторна служба України
В/ІХ №10605/0/20-17 від 27.11.2017

Разом з тим, абзацом другим пункту 32 проекту Регламенту передбачається, що дозвіл на перевезення вибухових матеріалів видає Міністерство внутрішніх справ України.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення» (далі – Закон) до повноважень Національної поліції у сфері поводження з вибуховими матеріалами належить, зокрема, видача дозволів на придбання, зберігання та перевезення вибухових матеріалів.

Тому, абзац другий пункту 32 проекту Регламенту потребує приведення до вимог Закону в частині видачі дозволу на перевезення вибухових матеріалів.

Пунктом 39 проекту Регламенту передбачається, що суб'єкти господарювання повинні мати ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів та перевезення небезпечних вантажів та/або дозвіл, що дає їм право на зберігання, використання, імпорт, експорт або торгівлю вибуховими матеріалами.

Слід зазначити, що Закон регулює відносини, що виникають у процесі поводження з вибуховими матеріалами, і спрямований на охорону життя та здоров'я людини, забезпечення національної безпеки, громадського порядку та охорони довкілля.

Тому, необхідно назву дозволу щодо виробництва, придбання, зберігання, реалізації, перевезення, вибухових матеріалів в т. ч. ввезення, вивезення та транзиту через територію України вибухових матеріалів, привести у відповідність до Закону.

Згідно з частиною першою статті 7 Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222) ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності, як, зокрема, виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України; перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

У розумінні Закону № 222 ліцензіат – суб'єкт господарювання, який має ліцензію на провадження встановленого законом виду господарської діяльності.

Отже, господарська діяльність з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України; з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом може здійснюватися суб'єктами господарювання, які мають відповідні ліцензії на провадження таких видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до Закону № 222.

Як зазначалося вище, відповідно до пункту 39 проекту Регламенту суб'єкти господарювання повинні мати ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів та перевезення небезпечних вантажів та/або дозвіл, що дає їм право на зберігання, використання, імпорту, експорт або торгівлю вибуховими матеріалами.

Поряд з цим, підпунктом 17 пункту 4 проекту Регламенту запроваджується термін для вживання в такому значенні:

«суб'єкти господарювання – виробник, уповноважений представник, імпортер, розповсюджувач та будь-яка фізична або юридична особа, що задіяна у зберіганні, використанні, перевезенні, імпортуванні, експортуванні або торгівлі вибуховими матеріалами».

З огляду на викладене, розробник у пункті 39 проекту Регламенту встановлює, що всі суб'єкти господарювання, які визначені в підпункті 17 пункту 4 проекту Регламенту (виробник, уповноважений представник, імпортер, розповсюджувач та будь-яка фізична або юридична особа, що задіяна у зберіганні, використанні, перевезенні, імпортуванні, експортуванні або торгівлі вибуховими матеріалами) повинні мати ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів та перевезення небезпечних вантажів.

Слід зазначити, що статтею 8 Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення» встановлено обмеження у сфері поводження з вибуховими матеріалами, зокрема:

- виробництво, зберігання, перевезення, реалізація вибухових матеріалів та проведення вибухових робіт провадяться суб'єктами господарювання, які мають відповідний дозвіл або ліцензію.

- на території України забороняється застосування вибухових матеріалів, виготовлених на експорт відповідно до особливих технічних умов угоди (контракту), у разі, якщо такі умови суперечать законодавству України.

Поряд з цим, статтею 1 Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів», серед іншого, встановлено, що суб'єкт перевезення небезпечних вантажів – підприємство, установа, організація або фізична особа, які відправляють, перевозять або одержують небезпечний вантаж (відправники, перевізники та одержувачі).

Отже, суб'єкти господарювання, які визначені у підпункті 17 пункту 4 проекту Регламенту можуть не провадити господарську діяльність з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України; з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом, яка у відповідності до Закону № 222 підлягає ліцензуванню.

У разі, якщо суб'єкти господарювання, які визначені у підпункті 17 пункту 4 проекту Регламенту, не провадять вищезазначену господарську діяльність, то вони і не зобов'язанні мати ліцензії на провадження такої господарської діяльності, а тому пункт 39 проекту Регламенту не узгоджується з нормами Закону № 222.

З огляду на викладене вище, потребують доопрацювання підпункт 17 пункту 4 та пункт 39 проекту Регламенту в частині узгодженості між собою з огляду на зазначене вище, а останній також потребує доопрацювання в частині приведення у відповідність до норм пункту 12 та 24 частини першої статті 7 Закону № 222 назв видів господарської діяльності, на провадження яких потрібно мати ліцензію.

Беручи до уваги вищезазначене, проект Регламенту потребує доопрацювання в частинні наданих пропозицій та зауважень.

Крім того, у повторно наданому на розгляд АРВ до проекту наказу актуальними залишаються зауваження, надані Державною регуляторною службою до розділу I та VI АРВ.

У доповнення до раніше наданих зауважень, у розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє, власне, обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

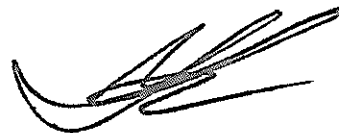
Таким чином, розробку проекту постанови здійснено без урахування вимог Закону, а саме без дотримання принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 цього Закону, зокрема принципу доцільності, а також не дотриманням вимог статті 5 в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення».

Голова Державної регуляторної
служби України

Ксенія Ляпіна